Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Tant illis ihc. Nūq̃d possunt filii sponsi lugere quādiu cū
illis ē sponsus. ait. Sponsus q̃ xp̃c sponsa eccla. deq̃ ss
spiritali conubio apli sunt erant q̃ lugere ac ieiunare ñ ss
possunt uidentes in thalamo sponsū cū sponsa. Quando
ū transierunt nuptie ac tempus passionis ac resurrectio
nis aduenerat tunc ieiunabant. Nam iste locus ante
aduentū saluatoris cū desiderio sc̄ōr celebratur ē. s; ac
nunc esse ñ desinit quo adusq; ueniet sponsus iudica
turus uiuos ac mortuos. Tropologice autē in leticia sumū
quādiu nobcū est sponsus. cū autē ille ppter peccata nra
euolauerit. tunc indicendū ieiunū tunc recipiendus
ē luctus. Nemo autē immittit cōmissurā panni ru
dis in uestimentū ueterē. tollit enī plenitudinē eius a
uestimento ac peior scissura fit. Doce nūq; hoc responso
dns ñ posse ieiunii ac continentie austeriora p̃cepta susti
nere aplos nec̄du passionis siue ac resurrectionis fide so
lidatos. quib; adhuc ueteri cōsuetudini dedtis mōuem
ent nouus pannus assuitur id ē aliqua particula doc
trine que adnoue uite tēperantiā p̃tinet. qu si hoc fiat
ac ipsa doctrina quodam scindit cum particula que ad
ieiunū cibor uale importune tradit cū illa doceat
generale ieiunū ñ accupiscentia cibor tantū sed ab
omni leticia tēporalium delectationū. Neq; mittunt ss
uinū nouū in utres ueteres usq; ac ambo conseruantur: ss
Utres ueteres fuerunt apli ante infusione sp̃c sc̄i. s; illis